

Vergaderjaar 1985–1986

19 285

**Wijziging van de Wegenverkeerswet (invoering ademanalyse)**

B

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE**

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 10 juli 1985

Bij Kabinetsmissive van 7 januari 1985, nr. 56, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Justitie a.i., mede namens de Minister van Verkeer en Waterstaat, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting tot wijziging van de Wegenverkeerswet (invoering ademanalyse).

1. Blijkens de memorie van toelichting wordt met het voorliggende wetsvoorstel tot invoering van de ademanalyse als bewijsmiddel zoveel mogelijk uitvoering gegeven aan de motie-Castricum, waarin het kabinet werd verzocht de noodzakelijke wetswijzigingen voor het eind van 1984 aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te doen toekomen. In de aanvaarding van die motie op 25 september 1984 hebben de bewindslieden aanleiding gezien af te zien van consultaties en tot indiening van het wetsvoorstel over te gaan zonder rekening te houden met de uitkomsten van onderzoeken, die zij blijkens de memorie van toelichting voor een verantwoorde invoering van de ademanalyse onontbeerlijk achten.

Bij brief van 4 april 1985, nr. W09.85.0006, heeft de Vice-President van de Raad van State aan de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat onder meer de vraag gesteld op

grond van welke overwegingen hij indiening van een voorstel van wet op korte termijn noodzakelijk acht, voor de invoering waarvan in de thans voorliggende vorm gegevens ontbreken die naar zijn eigen inzicht onontbeerlijk zijn. De staatssecretaris heeft bij schrijven van 20 mei 1985, kenmerk CAW/A 23154, aan de Vice-President bericht, dat de motie-Castricum naar zijn oordeel dient te worden opgevat als een uitspraak van de Tweede Kamer dat de indiening van het wetsvoorstel wordt ingediend dat mag worden vertraagd.

De Raad merkt dienaangaande op, dat de aanvaarding van een motie er in geen geval toe mag leiden, dat een wetsvoorstel wordt ingediend dat onvoldoende is voorbereid. In dit verband stelt de Raad allereerst vast, dat onder meer adviezen ontbreken van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak en van de Vergadering van Procureurs-generaal, welke adviezen door de Minister van Justitie in het debat in de vaste Commissie van Verkeer en Waterstaat van 3 september 1984 noodzakelijk werden geoordeeld, opdat «niet gekomen wordt met wetgeving die op het ogenblik dat zij aan de rechterlijke toets wordt onderworpen lacuneus blijkt te zijn».

Ook de Raad meent dat een zorgvuldige voorbereiding van het wetsvoor-

stel met zich brengt, dat te rade wordt gegaan bij diegenen, die in de eerste plaats met de gevolgen van de invoering van de ademanalyse zullen worden geconfronteerd. Het door de staatssecretaris in voormelde brief verwoorde standpunt dat de adviezen en uitkomsten van onderzoeken vooral van belang zijn met het oog op de uitvoeringsaspecten acht de Raad onjuist. Ook de vraag of deze wijze van controleren van alcoholgebruik door deelnemers aan het verkeer leidt tot het beoogde doel is aan de orde. Voorts merkt de Raad op dat ook het gestelde in onder meer paragraaf 6 van de memorie van toelichting op een onvoldoende voorbereiding van het wetsvoorstel wijst. Daar wordt immers opgemerkt dat aan het nieuwe systeem, dat op zichzelf een kostbare zaak zal zijn, een zodanige vorm zal moeten worden gegeven dat het ten opzichte van het huidige stelsel op zijn minst budgettair neutraal is, maar dat de werkelijke kosten nog moeten blijken uit de genoemde onderzoeken.

2. In de memorie van toelichting wordt vermeld dat de tijd thans rijp is voor de invoering van de ademanalyse en dat de daaraan verbonden nadelen niet zo zwaar kunnen wegen dat de voordelen daarmee ongedaan kunnen worden gemaakt. Bij deze voordelen

wordt volgens de memorie van toelichting (bladzijde 4) met name gedacht aan de mogelijkheid van een slagvaardig optreden van de politie en een vergroting van de pakkans, waardoor het rendement van de opsporing kan worden verhoogd.

Deze argumentatie voor de indiening van het wetsvoorstel kan naar het oordeel van de Raad bezwaarlijk worden gehandhaafd, nu immers de bewindslieden van mening zijn dat zonder de benodigde adviezen en de onontbeerlijk geachte uitkomsten van onderzoeken niet tot een verantwoorde invoering van de ademanalyse kan worden overgegaan.

3. De meergenoemde adviezen kunnen ook van belang zijn voor het door de subgroep alcohol en verkeer van de permanente contactgroep voor de verkeersveiligheid indringend gedane pleidooi voor een onderscheid in overtredingen en misdrijven waardoor het mogelijk wordt om de politie transactiebevoegdheid te geven en de werklast voor politie en justitie zal kunnen worden verminderd.

Het valt op dat, hoewel in de memorie van toelichting wordt vermeld dat invoering van de ademanalyse een aanzienlijke verhoging van de werkdruk met zich zal brengen, welke nadere maatregelen noodzakelijk zullen maken, op deze suggestie van de subgroep in het geheel niet wordt ingegaan.

De Raad meent dat in de memorie van toelichting dient te worden aangegeven waarom deze suggestie van de subgroep niet is overgenomen en op welke andere wijze de bewindslieden de verwachte toename van de werkdruk denken op te vangen.

4. In de toelichting (bladzijde 8) wordt opgemerkt dat de omstandigheid, dat het resultaat van de meting van het ademalcoholgehalte in het algemeen niet steeds exact hetzelfde zal zijn, noopt tot het invoeren van een bepaalde correctiefactor, waarvan de bepaling onderwerp zal moeten zijn van nadere studie. Deze correctiefactor houdt verband met meetonauwkeurigheid. In het ontwerp is ervoor gekozen het ademalcoholgehalte vast te leggen (Artikel I, onder A) op 22 microgram alcohol per 100 ml uitgeademde lucht. Naar het voorkomt, zal anders dan bij het bloedalcoholgehalte deze correctiefactor van een zodanige grootte kunnen zijn dat zulks niet kan steunen op de in artikel 26, tweede lid, vervatte aanduiding «bij een onderzoek», welke aanduiding de

onderzoeker een zekere marge lijkt te bieden bij de bepaling van het onderzoeksresultaat. De correctiefactor voor het ademalcoholgehalte zal een omvang kunnen krijgen die een expliciete basis in de wet verlangt, nu hij ertoe kan leiden dat ondanks het feit dat bij onderzoek een ademalcoholgehalte is geconstateerd van meer dan 22 microgram toch geen verboden gedraging wordt aangenomen. Hierop ware in de memorie van toelichting in te gaan.

5. Bij de aanpassing van de artikelen 27, 35, 36 en 39 van de Wegenverkeerswet (WVW) (onderdelen C, F, G en H van artikel I) dient naast de verwijzing naar het tweede, zesde en achtste lid van het nieuwe artikel 33a ook een verwijzing naar het negende lid te worden opgenomen.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet niet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal dan nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

De Vice-President van de Raad van State,  
W. Scholten